

پس فردا روز اول مهر است؛ ۱۲ میلیون دانش آموز به مدرسه می روند

پنجشنبه‌ها تعطیل نیست روز بانشاط است

۴۰۰ هزار دانش آموز هنوز ثبت نام نکرده اند

شهر وند | باز مهر، باز مدرسه. پس فردا صبح که بپاید، ۱۲ میلیون دانش آموز دوباره باید کتاب‌هایشان را بگذارند. توی کیف‌هایشان، بندهای کفششان را سفت کنند و دوباره راه خانه تا مدرسه را بپروند. کلاس‌های درس منتظر آنهاست. امسال اما اول مهر مانند همان اول مهر سال‌های دور است؛ جشن شکوفه‌ها امسال هم سر جای خودش است. انطور که علی زرافشان، معاون آموزش متوسطه وزارت آموزش و پرورش گفته جشن شکوفه‌ها با حضور بیش از یک میلیون کلاس اولی به‌طور هم‌زمان در حدود ۵۹ هزار مدرسه ابتدایی سراسر کشور در روز ۳ شهریور یعنی فردا برگزار می‌شود. مسئولان وزارت آموزش و پرورش اما می‌گویند امسال شروع کار مدارس براساس همان رسم قدیم است و کلاس‌های درس از روز سه‌شنبه، اول مهر آغاز به کار

رئیس کمیسیون سلامت و محیط‌زیست شورای شهر تهران:

کشور دچار تراژدی زیست‌محیطی است

۱۶ صفحه

عکس: نسیم/عصا، شهر وند

چند ساعت زندگی با بیماران بهبود یافته از اعتیاد

وقتی که سرم به سنگ نخورد

۱۱ صفحه‌های ۱۱۰۱

سیاست

ابلاغ سیاست‌های کلی علم و فناوری از سوی رهبر معظم انقلاب

۲ صفحه

دیپلماسی

در نشست شورای امنیت سازمان ملل مطرح شد

راهبرد هشتگانه ایران برای مبارزه با داعش

عراقچی: همه ما منافع یکسان در شکست خطر در حال ظهور افراط‌گراها با خشونت فوق‌العاده و گروه‌های فرقه‌ای داریم

۳ صفحه

هفت اقلیم

نشان عالی «هنر برای صلح» اهدا شد

ستاره صلح روی سینه ظریف و ناظری

ناظری: گروه‌های مختلف هنری تلاش کردند تا بتوانند پیام انسانی، هنر و زیبایی و صلح و اتحاد میان انسان‌ها را به جامعه و جهانیان عرضه کنند

۱۴ صفحه

معاون اول رئیس‌جمهوری:

رسانه‌های مخالف دولت تنها ۱۰ درصد مردم را جذب کردند

معاون اول رئیس‌جمهوری با بیان این که دولت باید مراقب باشد که اسپر حاشیه‌سازی برخی رسانه‌ها قرار نگیرد، گفت: برخی رسانه‌های مخالف دولت تأثیری بر افکار مردم ندارند. آنها در زمان انتخابات فقط دغدغه دردم‌در راه سمت خود کشاندند. به گزارش ایسنا، اسحاق جهانگیری در سخنرانی خود در نهمین نشست شورای هماهنگی روسای مراکز و روابط عمومی دستگاه‌های اجرایی با اشاره به این که باید برخورد مناسب و معقول با رسانه‌هایی که به دنبال آزار دولت هستند داشت، افزود: افکار عمومی مهم‌ترین قدرتی است که موفقیت یا عدم موفقیت نظام اداری و اجرایی را ساماندهی می‌کند. وی در ادامه اظهار کرد: ما اگر از جهت‌گیری افکار عمومی غفلت کنیم، افکار عمومی از تلاش‌های ما برداشت دیگری می‌کند. بدون حضور در افکار عمومی دولت نمی‌تواند موفق باشد. وی در ادامه با بیان این که برخی رسانه‌ها به دنبال وارد کردن دولت به حاشیه هستند تا دولت را از خدمت‌رسانی به مردم دور کنند خاطر نشان کرد: ما نباید وارد حاشیه‌ها شویم زیرا مردم به ما امید بستند و ما باید خواست مردم و رهبری مبنی بر خدمت را دنبال کنیم. ما به دنبال اطلاع‌رسانی دقیق و شفاف هستیم، زیرا اطلاع‌رسانی را حق مردم می‌دانیم، اما به دنبال افشاکاری نمی‌نویسیم. دولت از نقد استقبال می‌کند در حال حاضر سهیم رسانه‌های مخالف دولت از رسانه‌های حامی دولت بیشتر است و ما به این افکار می‌کنیم اما به ضعف دستگاه‌های اطلاع‌رسانی خود افتخار نمی‌کنیم. قانون مرام‌موظف کرده تا حقوق شهروندان را رعایت کنیم که یکی از این حقوق، حق دانستن است. در این راستا باید روابط عمومی‌ها باید یک الگوی اطلاع‌رسانی و ارتباطی دقیق را تعیین کنند. به گفته‌ی، دستگاه‌های دولتی باید دقت کنند که موضعی نگیرند که موجب تضعیف سایر دستگاه‌های دولت شود. وی همچنین تأکید کرد: حمایت رهبری بزرگترین سرمایه دولت است. دولت به حمایت رهبری نیازمند است ولی ما اصرار داریم از رهبری برای پیشبرد سیاست‌های خود هر پنهان‌کنیم.

یادداشت

کوری... (۸)

کار می‌کردیم؟ اعجاز ساراماگو در آن است که از قبل پاسخ را در ناخودآگاه خواننده، به نحوی تعبیه کرده که پاسخ دهد: همین کارهایی که تاکنون کرده‌ایم، در حال حاضر مسغول انجام آن هستیم و در آینده می‌خواهیم انجام دهیم! پس فایده این چشم‌ها چیست و به چه کار ما آمده‌اند؟ کوری که زوزه ساراماگو از آن داستان سرایی کرده، کوری سیاه و تاریک و کوری ظاهر نیست، بلکه کوری سفید و سلامتی است. در پایان کتاب یکی از قهرمانان داستان می‌گوید: «چرا ما کور شدیم، نمی‌دانم، شاید روزی بفهمیم، می‌خواهی عقیده مرا بدانی؟... فکر نمی‌کنم ما کور شدیم، فکر می‌کنم ما کور هستیم، کور اما بینا. کورهایی که می‌توانند ببینند، اما نمی‌بینند.»

کوری که مراب آن داشت تا نام کوری را برای سری یادداشت‌های مربوط به بحران زباله انتخاب کرد، ماجرای بحران زباله، قضای حاجت و به گند کشیده شدن تمام محیط زندگی در داستان کوری است. این بحران از ابتدای ورود کورها به قرنطینه، که اول تعدادشان محدود بود، آغاز می‌شود و به تدریج تحت دو عامل، ازدیاد کورها و گذشت زمان، بالا می‌گردد و در صفحات پایانی کتاب، آن‌جا که کوری همه شهر و کشور را فرا گرفته، چنان بحرانی می‌شود که خواننده از بین سطور کتاب، تعفن ناشی از گنداب‌ها، مدفوعی که در همه جا پراکنده شده و زباله و کفالتی که همه محیط زندگی را آلوده، استنشام می‌کند.

نمی‌دانم کی این اتفاق افتاد، زمانش مهم نیست، اما می‌پرسم: اولین فردی که در مسایبان درختی پرطراوت در کنار جاده، روی سبزه‌هایی به رنگ زرد و یشم کنار جوی آبی روان و زلال، فرشی پهن کرد و به اتفاق خانواده به استراحت، صرف غذا و نوشیدن چای پرداخت، طراوت و تمیزی سبزه‌ها، زیبایی و نشاط گل‌ها، زلالی آب نهر را ندید؟ مگر کور بود که ندید و وقتی آن‌جا را ترک می‌کرد، ندید که خود، همسر و فرزندان با آن سبزه‌ها، گل‌ها، تنه درخت و آب جوی چه کرده‌اند؟ مگر کور بود که ندید! و نفرات بعدی و خانواده‌های بعدی و بعدی، مگر کار زشت قبلی‌ها را ندیدند و زیر لب به آنها بد و بیزه نگفتند که چرا با طبیعت زیبای کشور چنین رفتار ابلهانه‌ای کرده‌اند؟ پس چرا همان کارها را تکرار کردند؟ این داستانی است که اول یک نفر کور شد و ندید و زمین را به گند کشید، دیگران هم خود را به کوری زدند و ندیدند و بر آن افزودند و کم‌کم الودگی از خشکی به آب‌ها و از سطح به عمق و از نفع نفوذ کرد و این شد که حالا هست و هیچ کدام نمی‌دانیم که فردا چه خواهد شد.

اگر به خانه تک‌تک افرادی که این بلاهای خانمانسوز را به محیط‌زیست تحمیل کرده‌اند سر بزنیم، خواهیم دید که همه دارای خانه‌هایی تمیز و معطر و پاکیزه‌اند، یعنی به مزایای تمیزی آگاهی دارند، اما به محیط عمومی که پا می‌گذارند، خود را

یادداشت

خطر شکاف رسانه‌ای

مصطفی عابدی | روزنامه نگار

قابل توجهی نیز از ماهواره استفاده می‌کنند، در چنین شرایطی متوجه عمق شکل‌گیری این شکاف می‌شویم، بنابراین دور از انتظار نیست که به همین نسبت جوانان بانگش‌ها از روش‌ها و رفتارهایی مغایر با دیدهای رسمی در کشور شکل بگیرند و جامعه به سوی هر چه بیشتر قطبی شدن میل کند.

اکنون باید پرسید که راه چاره چیست؟ آیا می‌توان دسترسی به ماهواره و اینترنت را از میان برد و یا در مسیر مورد نظر حکومت محدود کرد؟ پاسخ منفی است، زیرا نه تنها چنین کاری شدنی نیست، بلکه با گسترش امکانات تلفن همراه، رسانه‌های غیر رسمی بیش از پیش گسترش خواهند یافت و دسترسی به آنها سهل و ساده و ارزان خواهد شد، هر گونه کوششی برای محدود کردن دسترسی مردم به آن، جز آن که نوعی فرصت‌سوزی است و نیروهای عمل‌کننده را فرسوده می‌کند، و امکان توجه آنان به اصل مسأله را نیز از میان می‌برد، نتیجه دیگری نخواهد داشت. تجربه سه دهه گذشته نشان داده است که بدون استثنا و بدون تردید، دسترسی‌ها به شیوه‌های جدید رسانه‌ای بیشتر و بیشتر شده است و هر عامل بازدارنده‌ای فقط و فقط در کوتاه‌مدت می‌تواند میزان دسترسی را کند نماید ولی پس از مدتی که سدهای مقاومت شکست، کمبودهای دسترسی گذشته نیز جبران می‌شود. پس راه‌حل چیست؟ تنها راه بازگرداندن اعتماد به رسانه‌های رسمی و داخلی است تا از این طریق مردم و جوانان از این رسانه‌ها نیز استفاده کنند و با ارزش‌ها و نگرش‌ها و عقاید تروارزاد شوند این اتفاق نه تنها رغبت‌گرایش به استفاده از رسانه‌های داخلی و رسمی را افزایش می‌دهد، بلکه استفاده از رسانه‌های غیر رسمی را کاهش خواهد داد و آنها را منحصر به مواردی می‌کند که مجاز هستند. حتی می‌توان گفت که در این صورت ضرورتی بر اصرار در غیرمجاز کردن سایر رسانه‌ها نخواهد بود، و مردم خودشان به‌طور طبیعی از رسانه‌های رسمی استفاده خواهند کرد.

پیام‌های خود را به سامانه پیام کوتاه «شهر وند» فرستاده و ما را از نظرات، انتقادات و پیشنهادات خودتان آگاه کنید.

سامانه پیام کوتاه
شهر وند
۳۰۰۰۰۹۷

پیرنگی‌های شهر وند

روزنامه

تلفن: ۰۲-۴۴۹۵۶۲۰۰ | فاکس: ۴۴۹۵۶۲۰۳
Shahrvand.Agahiha@gmail.com